

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

fideiuffores constituant, ij res illas nefciant, quibus se alios instructuros esse sanctè pollicentur. deinde verisimile fit, vt qui in se ipsis hoc neglexerint, idq; culpæ admiserint; negligentiores etiam in eo sint, vt alij ijs rebus instructiores fiant, quarum ipsi rudes omnino sunt.

Decretum. XVII.

Clerici com- CLERICI CIS, qui sacris ordinibus
patres ne initiati sunt, infantem de sacro Baptis-
liant. mi fonte suscipere vetitum sit. ijdemq; in Confirmationis sacramento compatres ne sint.

Decretum. XVIII.

Casuum re- CVM ad populi Christiani disci-
seruatio. plinam & religionem conseruandam,
Sess. 14. de sanctissimorum patrum sententijs, & mul-
casuum re- torum Conciliorum decretis, tum Tri-
seru. c. 7. dentino Concilio, perpetuoq; vniuersè Ecclesię vsu & consuetudine illud obseruatum sit, vt quæ grauiora essent peccata, non à quibuslibet sacerdotibus, sed ab Episcopis solum absoluerentur: nos propterea quorundam grauiorum casuum absolutionem nobis reseruauimus, eosque vnà cum illis quos Concilio nostro prouinciali nobis item reseruauimus, hoc decreto infra ordine quodam descriptos explicari & promulgari volumus; nè ij quibus animarum cura commissa est, & alij item, ad quos vt optimos & fideles ministeriorum Dei dispensatores potestas delata est alios à peccatis absoluendi, ij per imprudentiam extra fines egrediantur permittæ sibi facultatis.
Si qui verò confessores quemquam, vel his criminibus quorum absolutione nobis reseruauimus; vel illis etiam, quorum absolutio Canonum iure, & Apostolica auctoritate Episcopis reseruata est, illegatum absoluere attentarint, nisi facta sibi scriptis huiusce absolutionis potestate; ij excommunicationis pœna afficiantur.

Casus & Prouinciali Concilio, & Synodo diocesana nobis reseruati.

RAPTORES virginum.
Qui moniales violarint, earum se-

pta ingressi sint facultate nõ impetrata.

Qui abortum procurarint.

Qui secundo vel propinquiori cognationis gradu incestum admiserint.

Incendiarij, & qui damni iniurięve causa vites vel arbores alienas inciderrint.

Ecclesiam polluentes.

Homicidæ voluntarij.

Qui parentes percusserint.

Qui locis pijs infantes exposuerint, cum habeant vnde ipsos alant, neq; eorum locorum damnum resarcierint.

Notarij legata ad pijs causas facta non denunciante, quemadmodum eis prouinciali Synodo à nobis prescriptum est.

Prou. 1. p. 5. de pioru locorum adm. p. 42. §. Pœnam.

Qui ad magicas artes, veneficia, superstitiones, & alia huius generis, Eucharistia, sacrifve rebus abutuntur.

Qui duobus post annis quam piorum legatorum dies venit, ea pijs locis non persoluerint, aut eis alia ratione non satisfecerint.

Qui stateras, mensuras, monetasve adulterarint, corruerintve.

Qui clandestina matrimonia contrahere attentauerint, qui ve eisdem interfuerint.

Qui fidei vinculo adstricti de matrimonio inter se contrahendo, antequam solenni ritu illud ex prescripto Ecclesię celebrent, vnà coeunt.

Qui hereticos, heresifve nomine suspectos, eolue item qui hereticorum libros habent, si quos tales sciunt, non denunciant.

Qui ieiunij diebus, alijsve cum ab Ecclesia vetitum est, nulla legitima causa, aut facultate non impetrata carne vescuntur.

Qui virginem, aliamve cuiusvis generis mulierem quouis modo compulerint (causis exceptis à iure permittis) ad habitum cuiusvis religionis suscipiendum, aut ad professionem cõficiendam.

Qui item auxilium, cõsiliu, studiūve eisdem præstiterint; aut quouis modo scientes huic actioni presentes adfuerint, consenserintve.

Qui nulla iusta causa cuiusvis mulieris voluntatem impederint, quominus velum acceperit, vel votum nuncuparit.

Qui

Qui clerici item quævis ecclesiastica beneficia obtinentes, habitum clericalem non induunt; aut non ijs sacris ordinibus initiati sunt, quos ipsius ecclesiastici beneficij, quod obtinent, ratio requirit.

Qui majori excommunicationis vinculo illigati tenentur, interdicti sunt, suspensive; idque siue ab homine, siue à iure.

Vt autem sacerdotes, quibus hoc audiendæ sacræ confessionis munus commissum est, eam ipsam excommunicationis poenam, quam mox supra ediximus, vel diligentissimè caueant; sciantque præterea quibus quasi finibus eorum auctoritas contineatur: casus qui supra notati sunt, tum eos etiam qui summo Pontifici, & in processu Bullæ die Cænarum Domini latae, & Canonum iure reservati sunt, tum illos præterea qui ad Episcoporum absolutionem canonicis sanctionibus pertinent, ordine descriptos, notatis etiam locis vnde sumpti sunt; eos iussu nostro collectos divulgari iussimus.

Quos casus tabella libellove expressos, vnusquisque confessor, apud se habeat, vnâ cum libro etiam canonum poenitentialium; quorum cognitio & Canonum iure, & nostro prouinciali Concilio eis maximè commendata est, qui in sacris confessionibus audiendis versantur.

Quos verò casus absolutioni nostræ reservauimus, eos parochj & urbani & diæcesani, in sua quisque parochiali Ecclesia quotannis Quadragesimæ & Aduentus initio promulgentur, ut qui confessiones audiunt; excommunicationis poenam vitent, quæ contra facientibus constituta est; tum etiam vt sciant fideles, quorum peccatorum absolutionem à nobis petant, aut ab ijs quibus id curæ dederimus.

Decretum. XIX.

QUI excommunicationis vinculo irretiti sunt, vt & ij pudore affecti, in sanctæ Ecclesiæ gratiam redire studeant eò diligentius; & alijs ne per imprudentiam cum eisdem vllam commercium consuetudinemve habeant; parochis urbanis cum à nobis, diæcesanis verò cū à Vicario Foraneo seu Prapósito signi-

ficatum erit, quempiam excommunicationis pena affectum esse, ipsi quoque eundem in suis Ecclesijs primo quoque mensis die Dominico talem denuncient.

Neque hoc agere cessent eadem constituta die, nisi certiores à nobis, vel ab illis ipsi quos diximus, facti sint, illum peracta penitentia Ecclesiæ reconciliatum esse.

Hanc præterea diligentiam illi ipsi adhibeant, vt si qui suæ curæ commissi, per annum in excommunicatione & censuris fuerint, neglexerintque Ecclesiæ satisfacere; eorum nomina ad nos deferant, vt contra eos agatur, quemadmodum sacri Canones, & summorum Pontificum sanctiones in eos statuerunt, qui per annum in censuris infortunauerint.

Decretum. XX.

QUONIAM à Christiana pietate alienum est, ad ornatum templorum augendum ea adhiberi, quæ non modò religionem non excitant, sed populariū animos ad nefarias cogitationes alliciunt; ideo ne quis illis orandis peristromata aulicæque adhibeat obscenis figuris contexta; neque item imagines & signa apponat, quæ vel ethnicorum hominum, vel aliarum rerum quæ à loci sanctitate alienæ sint, speciem referant; cum templa Dei pijs atque honestis ornamentis illustrari atque adornari debeant.

Quod de hoc ipso templorum ornatum sancitum est; idem in apparatu, qui in supplicationibus publicis, & die præsertim festo Corporis Christi Domini fit, parochi in suæ quisque parochiæ via, qua processions munus obibitur, seruari curabunt.

Decretum. XXI.

QUÆ intima animi religione & externo pio cultu à maioribus instituta sunt, ad exercenda Christianæ beneficentiæ ac pietatis officia; ea inductis nonnullis morum erroribus præstari non debent pratio quodam habitu, qui non solum ipsorum maiorum voluntati alienus sit, sed à re ipsa quæ sanctè geri debet, maximè abhorrens.

Quare nos cum multis abhinc annis nõ sine magno quodam animi dolore ani-

Tēplorū ornatu & apparatu in supplicationibus

Elemosinarum oblatio quibusque Metropolitanæ ecclesiæ sunt ratio præscripta.

Prou. I. Que put. ad sac. p. adm. pa. 11. §. Confessores.

Excomunicatorū denūciatio quando faciēda.